

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lutego 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski

w sprawie D. Ż.

po rozpoznaniu zażalenia skazanego na zarządzenie przewodniczącego

XI Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w L.

z dnia 14 listopada 2017 r., sygn. akt XI Ka [...],

w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku

Sądu Okręgowego w L.

z dnia 14 listopada 2017 r., sygn. akt XI Ka [...],

i doręczenia odpisu tego wyroku wraz z uzasadnieniem

postanowił

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Wyrok Sądu odwoławczego w niniejszej sprawie został ogłoszony w dniu 31 października 2017 r. Jeśli chodzi o liczenie biegu terminu do wystąpienia z wnioskiem o sporządzenie uzasadnienia i doręczenie go skazanemu, to jest niewątpliwe, że wprawdzie z uwagi na pozbawienie wolności D. Ż., nie był on obecny na rozprawie odwoławczej w dniu 24 października 2017 r. wobec braku wniosku o doprowadzenie, ale w świetle obecnej treści przepisu art. 422 § 2a k.p.k., termin ten biegnie od daty ogłoszenia wyroku. W realiach tej sprawy skarżący nie kwestionuje, że termin określony w art. 422 § 1 k.p.k. upływał w dniu 7 listopada 2017 r.

Tymczasem stosowny wniosek skazanego D. Ż. dotyczący sporządzenia i doręczenia uzasadnienia został złożony w administracji Aresztu Śledczego w W. w dniu 9 listopada 2017 r. (k. – 1432). Jak wynika z zażalenia, przedmiotowy

wniosek miał zostać złożony wcześniej, ale administracja zakładu karnego, w którym skazany przebywa, miała opóźnić jego przekazanie. Jednak fakt ten nie został potwierdzony w żaden sposób.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie wniesione przez skazanego D.Ż. na zarządzenie przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w L. – nie zasługiwało na uwzględnienie na obecnym etapie postępowania. Zaskarżone rozstrzygnięcie opiera się na niekwestionowanym fakcie przekroczenia ustawowego terminu do złożenia wniosku o doręczenie odpisu wyroku sądu odwoławczego w tej sprawie wraz z uzasadnieniem. Z wywodów skarżącego wynika natomiast, że obiektywnie istniejący brak zachowania przez niego terminu zawitego, był wynikiem wadliwego – w jego ocenie – działania administracji zakładu penitencjarnego. Taka argumentacja przenosi jednak ciężar zagadnienia na płaszczyznę zupełnie innej instytucji procesowej określonej w art. 126 § 1 k.p.k., tj. przywrócenia terminu zawitego. Stosownie do dyspozycji § 2 tego przepisu w kwestii przywrócenia terminu orzeka organ, przed którym należało dokonać czynności – w tym wypadku Sąd Okręgowy w L..

W tej sytuacji i przy spełnieniu pozostałych warunków przewidzianych w powołanym przepisie – ewentualne wykazanie przez skazanego, że przyjęcie przez administrację zakładu karnego korespondencji do sądu dotyczącej sporządzenia uzasadnienia, nastąpiło w sposób uniemożliwiający mu zachowanie terminu – może być formalnie podstawą do ubiegania się o przywrócenie mu terminu do dokonania przedmiotowej czynności procesowej. Nie wpływa natomiast na ocenę prawidłowości dotychczasowego rozstrzygnięcia, będącego przedmiotem zażalenia. Trzeba jednak od razu zauważyć i jednocześnie przypomnieć skarżącemu, że przedmiotowe pismo zatytułowane „Wniosek” - sam opatrzył datą „8.11.2017 r.”, co dość jednoznacznie wskazuje, że to właśnie w tym dniu zostało ono sporządzone. Jeżeli zatem ostatnim dniem terminu do złożenia wniosku o doręczenie wyroku sądu odwoławczego wraz z uzasadnieniem, był dzień 7 listopada 2017 r., to oznacza, że już sporządzenie wspomnianego pisma w dniu 8 listopada 2017 r. – w rzeczywistości nastąpiło po upływie terminu przewidzianego w

art. 422 § 1 k.p.k. Powyższe podważa tezę o przetrzymaniu pisma skazanego przez administrację zakładu penitencjarnego.

Mając to wszystko na uwadze Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.

aw